

MANIFEST DIA INTERNACIONAL DE L'ALLIBERAMENT I ORGULL LGTBI 2022

28 de juny de 2022

La matinada del 28 de juny de 1969, la policia de Nova York irrompé al bar d'Stonewall Inn amb la intenció de realitzar una batuda. Data en la qual recordar a totes aquelles que abans de nosaltres es van deixar la pell en la lluita per un món on capiguem totes. Centenars de persones, migrades, moltes d'elles llatinoamericanes, afroamericanes, trans, travestis, gais, marginades socials, treballadores sexuals, sense sostre, entre d'altres s'enfrontaren a la policia que acabà replegant-se, incapaç de contenir la resposta irada i espontània de la gent.

Les violències al col·lectiu LGTBI continuen sent present en diferents àmbits de la vida social, així ho recullen els successius informes de l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH), el 2021 es van registrar 284 incidències discriminatòries per l'LGTBI-fòbia, un augment del 50,3% respecte a l'any anterior. Enguany, en el que portem d'any són 127 les situacions registrades i que en tenim constància. Darrere d'aquestes dades hi ha històries, narratives i trajectòries que no en podem deixar enrere.

Les polítiques públiques han estat generades des de l'empenta dels moviments socials. El moviment LGTBI ha estat cabdal per la consecució de marcs jurídics i legals que pivoten la implementació d'aquestes polítiques en la diversitat afectiva sexual i de gènere en diferents àmbits de la vida social. En son exemples la Llei 11/2014 per a garantir els drets de les persones LGTBI i eradicar l'LGTBI-fòbia o la Llei 19/2020 d'igualtat de tracte i no-discriminació, una eina necessària que eixampla la base de drets a diferents col·lectius

estigmatitzats en la societat de la qual necessitem recursos i serveis específics per la transformació dels contextos on l'heteropatriarcat limita a una manera estanca de ser i estar en el món, obviant les diferents realitats del col·lectiu LGTBI i amb el risc de patir situacions de discriminació.

Volem expressar-nos en tots els àmbits de la vida social (educatiu, sanitari, esportiu, oci, familiar...) sense haver de rebre violència. La visibilitat de les dissidències sexuals, de gènere i de la diversitat familiar, en la infància i adolescència i en les persones grans i les persones migrades LGTBI han de ser un fet inqüestionable, no volem més armaris! Existim i volem que se'ns tingui en compte!

A l'Estat espanyol, hi ha actualment aprovades lleis autonòmiques per a dotar de drets i protecció jurídica a les persones trans i a les persones LGTBI que no s'estan implementant. Tanmateix, no existeix un paquet legislatiu d'àmbit estatal que protegeixi, empari i defensi a lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersex i a altres identitats de gènere i orientacions sexuals dissidents i a les nostres famílies. Volem l'aprovació de la Llei trans i LGTBI estatal que reconegui l'autodeterminació de gènere com un dret humà fonamental.

En els darrers temps, els discursos d'odi s'han eixamplat, des de diferents arestes polítiques i socials que han generat legitimitat per exercir pràctiques discriminatòries. Els drets no es debaten, s'exerceixen!

Les polítiques públiques han d'implementar-se en tots els àmbits de la vida social per les quals les persones transitem. Entre elles destaquem:

Les persones LGTBI que exerceixen el treball sexual, van exercir la supervivència en la pandèmia, volem que es reconeguin els seus drets, així com per les joves que viuen situacions d'LGTBI-fòbia en l'àmbit familiar i/o nucli de convivència i necessiten iniciar processos d'emancipació. Es

necessiten ajuts al lloguer per l'emergència habitacional que suposa la situació desigualitària provocada per l'LGTBI-fòbia.

Continuen les situacions de discriminació en l'àmbit laboral i comunitari per raons d'LGTBI-fòbia i serofòbia, així com la pèrdua de drets que es pot produir en l'escenari de postemergència sanitària associades l'estigma de la malaltia. Denunciar les empreses que estan aplicant qüestionaris de salut en els processos de selecció per tal de excloure les persones amb malalties immunodeficients, tractaments oncològics o VIH. No ens podem permetre estigmes!

Es necessita una agilització de permisos de treball, refugi o asil. La situació de vulnerabilitat de moltes persones migrades i/o refugiades clama una regulació extraordinària. Cap persona és il·legal!

La pedagogia ha de ser una eina de transformació social, cal reforçar i ampliar les formacions amb una perspectiva de la diversitat afectiva sexual i de gènere adreçades al funcionariat públic, en específic a l'àmbit de la justícia, la salut, l'educació, els serveis socials, transport públic i els cossos i forces de seguretat.

Continuem demanant una educació transversal i integral en diversitat afectiva, sexual, de gènere i familiar en el currículum educatiu. La pedagogia és un element central per transformar els contextos on esdevé l'assetjament escolar per motius d'orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere. La seva prevenció, detecció i intervenció és clau!

Els recursos han de tenir una equitat territorial palpable i no només focalitzar-se en els grans nuclis urbans. Ens trobem que en nuclis urbans petits i en pobles, els recursos d'atenció o accés a diferents drets socials són minsos o inexistents a la pràctica. Així mateix, creiem prioritari reforçar els serveis de suport emocional i psicosocial per a les persones LGTBI. Estem sortint d'una situació de pandèmia

en que han existit i existeixen conseqüències que afecten al benestar emocional i a la salut mental. Necessitem serveis que siguin elements reparadors de la dignitat i que acompanyin en els processos de recuperació en les violències patides.

Volem visibilitzar que l'orgull continua sent un moment de lluita, una data per a sortir al carrer no sols a celebrar sinó a denunciar que les discriminacions cap al nostre col·lectiu continuen estant massa presents en la nostra quotidianitat. Volem cridar, que per molt que es "tenyeixi d'arc de Sant Martí" durant aquesta setmana l'orgull és cada dia, l'orgull és sempre!

Volem posar l'accent que la lluita de l'alliberament sexual i de gènere ha estat i ha de caminar juntament amb les reivindicacions dels moviments feministes, perquè som una mateixa lluita per la dignitat humana. S'ha de fer front a tots aquells discursos que menyspreen identitats i drets! Les reivindicacions han de ser transfeministes, antifeixistes i antiracistes. Un orgull que qüestioni la utilització dels drets, les diversitats i opressions del col·lectiu com una rentada de cara de les polítiques neoliberals.

Finalment, hissem la nostra ploma orgullosa perquè l'Orgull ha tornat als carrers, prenent les places, els pobles i les ciutats que són de tota la ciutadania i no sols d'uns pocs. Alcem la nostra ploma orgullosa enfront dels qui s'apropien de les banderes i els símbols i dels qui neguen els drets humans i treballen en pro de la discriminació, la intolerància i l'odi.

En definitiva un Orgull per a totes!